

noget som helst Lyssyn vedrørende Situationen efter Afstemningen den 14. Marts 1920, ganske saaledes som Hr. Harald Scavenius allerede havde gjort det i det sønderjydske Udvalgs Møde den 12. Maj 1920. Jeg havde givet et Billede af hele Situationen, saaledes som den var først i Maj 1920, og hele det Billede, jeg gav i denne Fremstilling, maa jeg for mit Vedkommende fastholde som rigtig. Der var i Sir Charles Marlings Følgeskrivelse, i hvilken Nødvendigheden af ved særlige Garantier at sikre den dansksindede Befolkning i 2den Zone mod tyske Forfølgelser stærkt betonede, der var, siger jeg, i denne Følgeskrivelse intet som helst sagt om disse Garantiers nærmere Beskaffenhed, og der er intet som helst, der berettiger til den Paastand, at der dermed i og for sig sigtedes til *gensidige* Garantiaftaler med Hensyn til Behandlingen af Mindretallene. Det ærede Medlem behøver ikke at belære mig om, at alle Partier i Danmark stod og staar paa det Standpunkt, at man ikke ønskede og ikke ønsker gensidige Garantiaftaler, der kunde binde os overfor Tyskland. Dette er kendt nok, og jeg har ofte udtalt mig i samme Retning overfor Røster fra anden Side, som gik ud paa noget andet. Her kender det ærede Medlem meget vel mit klare, bestemte Standpunkt.

Den danske Befolkning i 2den Zone tvivlede afgjort paa Muligheden af at opnaa noget effektivt efter den Politik, der var ført fra det officielle Danmarks Side i 1919, men paa den anden Side mente den, at den intet Middel maatte lade uforsøgt, og heri støttedes og tilskyndedes den stærkt baade af den franske og af den norske Kommissær. Det ærede Medlem forflygtiger, forekommer det mig, ganske de gentagne Udtalelser af Generalsekretær Paléologue, som i sidste Halvdel af April indberettes fra Gesandtskabet i Paris. Thi Depechen af 17. April udtalte udtrykkelig, at man i det franske Udenrigsministerium ansaa 1ste Zones Sydgrænse for meget uheldig, og rejste Spørgsmaalet om, hvorledes der kunde skaffes en brugelig Grænse, hvorledes den danske Minoritet kunde sikres mod Forfølgelse; og i Forbindelse hermed opkastes i Depechen Spørgsmaalet om en Internationalisering af 2den Zone, som havde fundet Støtte i den engelske Presse, medens der endnu ingen Udtalelser forelaa fra den engelske Regerings Side. En Række Spørgsmaal og Tanker angaaende 2den Zones Skæbne fremsattes, som det klart ses af Dokumenterne, paa det daværende Tids-

punkt i det franske Udenrigsministerium, og Minister Claudel havde ifølge den aktmæssige Fremstilling i en Samtale med den daværende Udenrigsminister ladet forstaa, „at man ikke burde holde sig passiv til Sagen, men søge at vække Sympati for at opnaa det mest mulige“.

Dette var jo Stillingen ved Ministeriet Neergaards Tiltræden. Dette var de Meddelelser, der forelaa, og den højtærede Regering handlede derefter i Tilslutning til det Mandat, Vælgerne den 26. April 1920 havde givet den. Jeg kan her ganske slutte mig til den højtærede Statsministers Udtalelser, da han sidst havde Ordet under Finanslovbehandlingen, og til de Udtalelser, der tidligere fremsattes af den afgaaede Udenrigsminister Hr. Harald Scavenius. Jeg kan ganske slutte mig til den højtærede Statsminister, naar han paa-pegede, at den af den radikale Regering i Instruksen af 20. Marts 1920 inaugurerede Politik, ligefrem at stræbe henimod at formindske Antallet af Danske Syd for Grænsen, var en Politik, som den nuværende Regering absolut ikke kunde følge; den maatte tværtimod være betænkt paa at søge at komme disse Danske i Møde paa alle mulige Maader og søge at gøre det muligt for dem at bevare deres Sprog og Nationalitet uberørt og føre en i national Henseende taalelig Tilværelse, og dette maatte ogsaa omfatte en Undersøgelse af, hvorvidt Internationaliseringstankerne havde nogen som helst Udsigt til Gennemførelse; det var Tanker, der deltes af meget store Dele af det danske Folk.

Vedrørende selve Enkelthederne skal jeg paa et saa fremskredet Tidspunkt af Finanslovdebatten indskrænke mig til det mindst mulige. Det ærede Medlem Hr. P. Munch var særlig forbavset over, at jeg havde anført en Udtalelse i en ledende Artikel i „Le Temps“ af 28. Maj 1920 som Udtryk for det franske Udenrigsministeriums Opfattelse og velvillige Stilling til Nationaliseringstanken, eftersom denne Artikel dog ifølge Kammerherre Bernhoffs Indberetning af 29. Maj var blevet meget ilde optaget i det franske Udenrigsministerium. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg selvfølgelig ingenlunde har overset det nævnte Telegram; men man faar have mig undskyldt, naar jeg ikke a priori kan anerkende denne Efterretningskilde. Det er for saa vidt i frisk Minde, at Hr. Bernhoff den 7. Maj 1919 fuldstændig overraskedes af Bestemmelsen om Afstemning i 3die Zone. Han var ganske uvidende om denne yderst vigtige Bestemmelse og udtalte den Opfattel-